

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/39/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122011252
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7122011252.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Františka Ševčoviča, v trestnej veci proti obžalovanému ml. A. B., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. júna 2023, o odvolaní obžalovaného ml. A. B., okresného prokurátora a zákonného zástupcu poškodenej proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 8.2.2023, sp. zn. 5T/37/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného ml. A. B. a okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného ml. A. B. za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

C. D., v priestoroch kaviarne v E. F. A. na ulici G. E. H. X, v popoludňajších hodinách dňa 27.7.2020, kde na spoločné stretnutie vylákal mal. poškodenú I.. D., nar. XX.XX.XXXX v úmysle vykonať s ňou pohlavný styk, jej oznámil, že stále má jej intímne fotky, ktoré mu ona predtým na jeho naliehanie poslala, pričom pod hrozbou ich zverejnenia na sociálnej sieti ju prinútil, aby ho zaviedla na miesto, kde budú sami, pretože len vtedy on tieto fotky vymaže a nikomu ich tak viac neukáže, čomu sa mal. poškodená v dôsledku vzbudenej obavy podvolila a zaviedla ho do areálu J. K. L. H. X C. D., kde na nej vykonal súlož a orálny sex.

Za to prvostupňový súd uložil obžalovanému podľa § 189 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. j) a § 117 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jedného roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon uloženého trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1, § 119 ods. 1 Tr. zák. pri povolení podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Zároveň, podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil obžalovaného ml. A. B. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice I sp. zn. 1Pv 38/21/8802 zo dňa 28. septembra 2022, podľa ktorej mal spáchať zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. tým, že

následne v D., na presne nezistenom mieste v areáli J. K. L. H. X, v popoludňajších hodinách dňa 27.7.2020, pod vplyvom skutočností popísaných v bode 1/ obžaloby, pristúpil k mal. poškodenej I.. D. nar. XX.XX.XXXX v úmysle vykonať s ňou súlož, hoci vedomý si toho, že má len 14 rokov, stiahol si nohavice, roztrhal jej silonky a napriek jej aktívnemu odporu spočívajúcemu v snahe odstrčiť ho, chytil mal. poškodenú, otočil ju a prehol ju o tyč a následne jej začal do vagíny strkať prsty, a potom aj pohlavný úd, pričom mal. poškodená plakala a snažila sa mu vytrhnúť, avšak sa

jej to nepodarilo, pretože obvinený bol silnejší a pevne ju držal za pás a kričal na ňu nech sa upokojí, pričom mal. poškodená sa bála, že ju udrie do tyčí, ktoré sa na danom mieste nachádzali. Následne, keď prestal a pustil mal. poškodenú, ktorá si sadla na tam stojací múrik, opätovne k nej pristúpil a začal jej nasilu vkladať svoj pohlavný úd do úst, čo sa mu na krátky čas aj podarilo, avšak mal. poškodená opätovne kládla odpor a hovorila mu, že to nechce a odtlačala ho od seba, čo sa jej napokon aj podarilo a obvinený prestal,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaný čo do výroku o vine a treste, prokurátor proti oslobodzujúcemu výroku rozsudku a poškodená voči chýbajúcemu výroku o náhrade škody.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že výpoveď poškodenej možno považovať za dôveryhodnú, logickú a podporenú aj ďalšími dôkazmi, najmä znaleckým posudkom L. M. H., lekárskou správou N. J. I. a svedeckými výpoveďami N. D., O. D. a L. O.. Súd nemal za preukázané použitie násilia zo strany obžalovaného pri vykonaní skutkov, ktoré sú predmetom druhého bodu obžaloby, čím nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty žalovaných trestných činov. Poškodená už keď bola vypočúvaná v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný v areáli základnej školy ju oprel o tyč, stiahol si nohavice a jej roztrhal silonky. Keď do nej vnikol, ona plakala, na čo obžalovaný po nej začal kričať, že má byť ticho, že sa má upokojiť. Obdobne vypovedala poškodená na hlavnom pojednávaní pred súdom. Na otázku prokurátora, či sa bránila, odpovedala, že dá sa povedať, že áno, on jej roztrhal silonky a ona sa ho vtedy zľakla, vtedy skočil na ňu a silno ju k sebe stiahol. Bránila sa tak, že sa od neho odťahovala. Kričala na obžalovaného, aby s tým prestal, ale on neprestal. Prokurátor poukázal na závery posudku L. M. H., keď znalkyňa konštatovala, že u poškodenej sú prítomné zjavné stopy a masívne následky sexuálneho zneužitia v podobe znakov svedčiacich pre prítomnosť depresívneho prežívania, anxiety, s neželaným vynáraním sa traumatických spomienok, s príznakmi vyhýbania sa a sociálnej izolácie. Spáchanie skutku nepriamo potvrdzuje aj zistenie príznakov posttraumatickej stresovej poruchy, ktorá síce nebola znalecky konštatovaná, ale o jej existencii niet pochýb vzhľadom na obsah lekárskej správy detskej psychiatričky N. J. I.. Z vyššie uvedeného možno ustáliť jediný možný záver, že poškodená s pohlavným stykom s obžalovaným nesúhlasila a snažila sa jeho konaniu zabrániť. Vážne mienený odpor poškodenej možno vyvodit' jednak z jej fyzického konania, keď sa snažila od obžalovaného odtiahnuť, avšak ten bol silnejší a pevne ju držal, ale aj z jej emocionálneho prejavu, keď počas skutku plakala. Na rozdiel od prípravného konania poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že orálnemu styku s obžalovaným sa nebránila. Podľa názoru prokurátora je pasivita poškodenej v tomto prípade pochopiteľná, keďže je logické, že predchádzajúce udalosti mohli u poškodenej vyvolať útlm a neschopnosť odporu. V prípade, ak by sa odvolací súd s vyššie uvedenou argumentáciou nestotožnil, prokurátor je toho názoru, že konanie obžalovaného v druhom bode obžaloby je možné kvalifikovať ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný vedel o skutočnom veku maloletej poškodenej, hoci to popiera. Z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní vyplýva, že tá obžalovanému na ich druhom spoločnom stretnutí povedala, že má 14 rokov. Keďže na týchto stretnutiach neboli prítomné tretie osoby, prokurátor je toho názoru, že v danej súvislosti je potrebné vychádzať zo záverov znaleckých posudkov znalcov z odboru psychológia L. M. H. a N. C. D., ktoré jednoznačne svedčia v prospech výpovede poškodenej. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v časti oslobodzujúceho rozsudku a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný v dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu M. M. P. uviedol, že namieta závery súdu prvého stupňa a odsudzujúci rozsudok považuje za nesprávny. Súd prvého stupňa svoj záver o spáchaní uvedeného skutku zo strany obžalovaného vyvodil jedine z výpovede poškodenej, ktorá na hlavnom pojednávaní tvrdila, že obžalovaný jej pri stretnutí povedal, že ak s ním nebude mať sex, tak zverejní fotografie s vyobrazením jej nahého tela a bude to vidieť celá jej rodina. Obžalovaný jednoznačne poprel v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, aby nahé fotografie poškodenej a videá, ktoré mu poškodená zaslala mal uložené vo svojom mobile. Z uvedeného dôvodu nemohol ani týmto spôsobom poškodenú vydierať, aby s ním mala pohlavný styk, a o tom, že pri najbližšom stretnutí vyskúšajú pohlavný styk sa mali dohodnúť vo vzájomnej komunikácii cez sociálne siete. Obžalovaný nesúhlasí so závermi súdu prvého stupňa a poukazuje na tú skutočnosť, že aj napriek záverom znaleckého posudku psychologičky u poškodenej, jej výpovede v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní

sú v mnohých častiach rozporuplné. Obžalovaný od vznesenia obvinenia popieral, aby poškodenú vylákal na spoločné stretnutie v úmysle mať s ňou pohlavný styk, pretože obžalovaný sa s poškodenou stretol na základe vzájomnej dohody a dobrovoľnosti celkom 3 – krát. V rámci prípravného konania boli preskúmané znalcom M. Q. R. S., N. mobilné telefóny obžalovaného, ako aj poškodenej a neboli zistené žiadne obrazové súbory s vyobrazením intímnych častí ich tiel. Obžalovaný poukazuje, že súd prvého stupňa ho uznal vinným na základe jediného dôkazu, a to výsluchu samotnej poškodenej. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol tak, že zrušuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, a aby rozhodol sám rozsudkom tak, že podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodzuje obžalovaného spod obžaloby pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.

Čo sa týka poškodenej O. D., táto po vyhlásení rozsudku do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedla: „podávam odvolanie voči chýbajúcemu nároku na náhradu škody“. Na verejnom zasadnutí po upresnení jej odvolania, táto prehlásila, že im nevznikla žiadna škoda (tak ako to aj uviedla v prípravnom konaní č.l. 83 spisu a prevzala informácie o obetiach trestného činu podľa zákona č. 274/2017 Z.z.), preto odvolací súd o jej odvolaní tak ako je zaprotokolované v zápisnici na č.l. 541 spisu ani nerozhodoval.

Krajský súd na podklade takto podaných odvolaní prokurátora a obžalovaného podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkávané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, výsluchom znalkyne, prečítaním znaleckých posudkov, listinnými dôkazmi a dospel ku skutkovým zisteniam uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Obžalovaný ml. A. B. poprel spáchanie trestnej činnosti tak, ako mu bola kladená za vinu v obžalobe. Vo svojej výpovedi uviedol, že s poškodenou a s jej kamarátkou L. sa spoznali pred A., kde si vymenili kontakty na seba, potom si sadli do parku, rozprávali sa a on išiel domov autobusom. Druhýkrát sa opäť stretli v parku pri A., kde sa rozprávali, pričom poškodená ich, aj s jeho kamarátom, odprevadila na autobusovú stanicu, pričom pri rozlúčke ho aj objala. Neskôr si začali posielat' intímne fotky, a potom sa rozprávali aj o pohlavnom styku v tom zmysle, že príde do Košíc a budú mať spolu sex. Tretíkrát sa opäť stretli v A., išli sa prejsť, pričom poškodená mu sama navrhla, aby niekam išli, kde budú sami, ale on nevedel, kde. Najskôr šli k nemocnici alebo k poliklinike, kde sa na lavičke rozprávali a ona mu povedala, že idú ku jej škole za úmyslom pohlavného styku. Vtedy sa poškodenej spýtal, či má naozaj pätnásť a ona mu odpovedala, že áno, že sa nemá báť, pričom túto skutočnosť mu viackrát potvrdila. K samotnému styku došlo tak, že najprv sa bozkávali a k samotnému styku došlo pri polohe zozadu, kde poškodená si dala preč spodné prádlo a povedala mu „pod' sem“, pričom on vytiahol svoj pohlavný úd a snažil sa mať s ňou pohlavný styk, ktorý ale netrval dlho, pretože ona povedala, že ju to bolí, a tak prestal. Následne si poškodená sadla na betónový stupienok, pritiahla ho ku sebe a dala si jeho pohlavný úd do úst, ktorý on ale neskôr vytiahol, pretože ho to bolelo, lebo ho hrýzla. Potom si sadli na schody, rozprávali sa a ona mu povedala, že má vymazať čety, teda správy, ktoré si spolu písali, čo on aj urobil a ona takisto. Potom išli spoločne s poškodenou na zastávku, kde sa stretli s jeho kamarátom A. H., pričom poškodená s nimi nastúpila do autobusu a vystúpila neskôr asi na tretej alebo štvrtej zastávke.

Svedkyňa Q. I. B. B. - zákonná zástupkyňa obžalovaného vo svojej výpovedi uviedla, že o tom, čo sa stalo sa dozvedela od svojho syna, od ktorého sa dozvedela, že to nebolo žiadne znásilnenie, išlo o dobrovoľný sex, a takisto ju nijakým spôsobom ani nevydieral. Jej syn nikdy nebol násilníckej povahy, práve naopak, mal tendenciu skôr ľuďom pomáhať a správať sa k nim slušne.

Svedok N. D. - otec poškodenej vo svojej výpovedi uviedol, že o tom, čo sa stalo sa dozvedel od L., kamarátky poškodenej, ktorá mu povedala jedného dňa, keď prišiel z práce domov, že ujo stalo sa niečo zlé, i. znásilnili. Keď sa potom spýtal poškodenej, čo sa stalo, tak mu povedala, že ju znásilnil chlapec, čo sa s ňou zoznámil v A.. Ešte predtým ako sa o skutku dozvedel si všimol na svojej dcére - poškodenej, že sa zmenila, bola nesvoja, drzá, chodila na ihrisko v noci o ôsmej a tam plakala, bola utiahnutá, nerozprávala, sama v izbe, predtým taká nebola, bola skôr živá.

Svedkyňa O. D. - matka poškodenej vo svojej výpovedi uviedla, že o skutku sa dozvedela od dcérinej kamarátky L. v tom zmysle, že poškodená jej rozprávala, že B. ju znásilnil. Ona potom zobrala poškodenú ku gynekologičke aj s manželom a gynekologička potvrdila, že poškodená už mala styk. Uvedenú skutočnosť jej potom potvrdila aj samotná poškodená. Svedkyňa ako matka poškodenej nemala vedomosť o tom, že sa jej dcéra stretávala s obžalovaným, domnievala sa, že ide von so svojou kamarátkou L..

Svedok A. H. vo svojej výpovedi uviedol, že spolu s obžalovaným sa stretli na L., kde on išiel autobusom a obžalovaný ho čakal na zastávke ešte s jedným dievčaťom, ktoré sa správalo úplne normálne. Spoločne nastúpili do autobusu, rozprávali sa, pričom to dievča z autobusu vystúpilo skôr ako oni s obžalovaným. Svedok si takisto ani na zovňajšku poškodenej nevšimol nič zvláštne.

Svedkyňa poškodená I. D. vo svojej výpovedi uviedla, že s obžalovaným sa stretla trikrát, prvýkrát pri A., kde ho stretla, keď išli spolu s kamarátkou, pričom on tam bol so svojim kamarátom, kde si vymenili instagramy, a potom ich odprevadili na autobusovú stanicu. Druhýkrát sa stretli v D., pričom on jej povedal, že nemá písať jeho frajerke, lebo ju nechce stratiť. Potom sa stretli, ale už on jej poslal svoje nahé fotky, aj ona jemu tiež. Potom sa s ňou začal rozprávať takým tónom, že to môže skončiť na facebooku, že to bude vidieť jej rodina, a že chce ísť s ňou na také miesto, kde budú len oni dvaja, a potom to vymaže. Ona s ním išla do areálu školy, a tam sa to stalo, roztrhol jej silonky, oprel ju, vyzliekol sa, začal po nej kričať, že či už je tam, že či sa trafil. Potom si ona sadla na chodník, a vtedy jej to dal do úst a povedal, že má prísť nejaký jeho kamarát A. H., ktorý aj prišiel, podal jej ruku, zoznámili sa a oni sa spolu s obžalovaným rozprávali o drogách, že idú na T. po drogy. Pri druhom stretnutí mu povedala, že je panna, pričom ona ho aj objala. Ona mu poslala osem fotografií, kde bola v spodnom prádle, a tiež aj bez prádla, pričom bolo vidieť prsia aj vagínu. Školu, ako miesto ich intímneho stretnutia vybrala ona sama, pretože to bolo také miesto, kde nikto nie je a boli vtedy prázdniny, ale len preto, aby to vymazal. Počas cesty z A. do areálu školy obžalovaný ju chytal a bozkával všade. Keď prišli do areálu, tak obžalovaný jej rozprával, že sú tu sami, že už nikto nepríde, roztrhal jej silonky a oprel ju o tyč. Ona sa zľakla, že čo robí, že vrieska, začal tam vzdychať, predtým ako došlo k pohlavnému a orálnemu styku sa bozkávali, lebo obžalovaný povedal, že musí, lebo má tie fotky. Dá sa povedať, že ona sa bránila, lebo keď jej roztrhal silonky, ona sa zľakla, on skočil na ňu a silno ju pritiahol. Ona sa aj odťahovala, to sa ale nedalo, lebo vošiel do nej. Počas styku cítila bolesť a hovorila obžalovanému, aby prestal s tým. Potom jej začal rozprávať, že už nie je panna, že tá krv znamená, že mu patrí, a že on je jej prvý. Pokiaľ ide o orálny styk, tak prišiel ku nej, dal jej ho do úst a hneď ho aj vybral. Potom vymazal tie čety. Keď prišla domov, tak si odfotovala roztrhané silonky, aj zakrvavené spodné prádlo. Ona mu na druhom stretnutí povedala, že má štrnásť rokov.

Svedkyňa L. A. O. vo svojej výpovedi uviedla, že obžalovaného spoznala, keď bol spoločne so svojím kamarátom v A., kde si pýtal od nej aj od poškodenej instagram. Potom sa s nimi rozprávali, pričom mala pocit, že obžalovaný sa viac chce zoznámiť s poškodenou ako s ňou. Následne išli do parku pri A., kde sedeli na lavičke, pričom, buď obžalovaný, alebo jeho kamarát, im ponúkali niečo zelené v sáčku v cigaretovom obale. Následne ich išli odprevadiť na autobusovú stanicu. Vie, že obžalovaný potom písal poškodenej, ale ona s ním nič nemala, pričom v čase, keď sa mal stať skutok bola v Chorvátsku. Potom, keď začali chodiť do školy si všimla, že poškodená bola depresívna, schudla, počúvala depresívnu hudbu, obliekala sa do čierneho, bola smutná, antisociálna, nechcela sa s nikým rozprávať, ani zgrupovať do skupín. Jedného dňa išli spoločne na WC a tam jej poškodená povedala, že ju obžalovaný znásilnil, a keď boli vonku, jej povedala úplne všetko. Ona sa potom rozhodla, že to všetko povie jej rodičom, nakoľko poškodená bola na tom psychicky zle. Rodičia poškodenej boli z toho šokovaní, pričom poškodená sa aj rozplakala, a potom to riešili s políciou. O styku medzi obžalovaným a poškodenou vie od poškodenej, že jej roztrhol silonky a proste ju znásilnil, pričom tam aj bolo nejaké prstovanie a chytanie za penis. Od poškodenej vie, že hovorila obžalovanému pri styku, že to nechce.

Svedkyňa N. N. C. vo svojej výpovedi uviedla, že o tom, čo sa stalo sa dozvedela od matky poškodenej. Poškodená bola po nástupe do školy utiahnutá, zahĺbená, málo komunikatívna, tichá. Neskôr ju rodičia preložili na inú školu.

Zo súdnoznaleckého posudku z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých, Psychológia sexuality, ktorý vypracovala L. M. H. vyplýva záver, že intelektuálne schopnosti poškodenej sú subnormné, teda podpriemerné, pričom jej mentálna flexibilita, celková orientácia, schopnosť logického uvažovania aj vytváranie úsudku sú primerané, bez defektu. Prežitie

udalosti je schopná správne vnímať, zapamätať si a správne reprodukovať. Pamäťové schopnosti poškodenej sú primerane kvalitné bez poruchy a bez sklonov ku konfabuláciám alebo pseudológiám. Lži skóre poškodenej je priemerné vzhľadom k veku. Vyšetrenie u poškodenej nepreukázalo tendenciu k zakrývaniu prejavov trestného konania ani k ich prehnanému, či nereálnemu stupňovaniu. Poškodená má intaktné vnímanie, neporušené spracovávaním podnetov a ľahko podpriemerné kognitívne schopnosti, je schopná objektívne vnímať vonkajšie javy a podnety. Konanie páchatela, ak sa stalo, spôsobovalo poškodenej fyzické, sexuálne a následne i intenzívne psychické utrpenie. Vzťah poškodenej k páchatelovi je negatívny, sytený intenzívnym pocitom poníženia, zahanbenia a strachu. U poškodenej sú prítomné zjavné stopy a masívne následky sexuálneho zneužitia, ak sa stalo, v podobe znakov svedčiacich pre prítomnosť depresívneho prežívania anxiety s obrazom rozvinutej posttraumatickej stresovej poruchy, s neželaným vynáraním sa traumatických spomienok, s príznakmi vyhýbania sa a sociálnej izolácie, a taktiež neurotické a psychosomatické ťažkosti.

Zo súdnoznaleckého posudku z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, Psychológia sexuality, Klinická psychológia detí, ktorý vypracoval N. C. D. vyplýva záver, že schopnosť pamätať u obžalovaného je rozvinutá v pásme priemeru, nie je prítomná porucha pamäti, pričom verbálna zložka intelektu nejaví známky narušenia. Osobnosť mladistvého je aktuálne nezrelá, extravertovaná, samostatná, stenická, je priťahovaná vonkajšími podnetmi. Je prítomná neistota a labilita osobnostná maskurinita. Osobnosť obžalovaného nejaví známky rozvinutej poruchy osobnosti, jeho psychosociálny vývin je aktuálne neukončený a jeho osobnosť je v súčasnosti psychosociálne nezrelá. Nemá zvýšenú tendenciu jednať voči okoliu efenzívne, má tendenciu presadzovať sa konštruktívnym, neagresívnym spôsobom nie na úkor svojho okolia. Nízka úroveň všeobecne agresívneho správania vypovedá iba málo o tendencii konať sexuálne agresívne. U obžalovaného nebola zistená sexuálna deviácia.

Zo súdnoznaleckého posudku z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, drogové závislosti a alkoholizmus a sexuológia, ktorý vypracovala N. U. F. K. vyplýva záver, že u obžalovaného nebola zistená prítomnosť duševnej choroby alebo duševnej poruchy, obžalovaný má priemerné intelektové schopnosti, jeho myslenie je koherentné, emócie extrovertované. Osobnosť obžalovaného je veku primerane nezrelá, v rannej dospelosti, formuje sa. Rozpoznávacie schopnosti zmenené ani znížené neboli, ovládacie schopnosti vzhľadom na sexodiagnostické závery boli znížené podstatne, do polovice. Obžalovaný je duševne zdravý, netrpí, ani v čase spáchania skutku netrpel psychickou chorobou ani poruchou, pre ktorú by nebol schopný správne chápať zmysel trestného konania, nie je konzumentom ani nadužívateľom alkoholu, ani iných psychoaktívnych látok, neboli zistené známky závislosti na alkohol, či iných psychotropných látok. Pobyt obžalovaného na slobode z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný nie je, pričom znalkyňa navrhla ochranné sexuologické liečenie ambulantnou formou s poukazom na závery sexodiagnostického vyšetrenia.

Z lekárskej správy - gynekológa na č.l. 224 vyplýva, že u poškodenej panenská blana bola porušená staršieho dáta, zhojené poranenia, t.č. nekrvaca, vchod do pošvy priestupný, bez odporu panenskej blany.

Zo správy ÚPSVaR z 1.4.2021 na č.l. 236-238 vyplýva, že rodina maloletej doposiaľ na úrade nebola evidovaná, pričom šetrením úradu bolo zistené, že rodina má primerané podmienky na výchovu detí. Úrad sa o skutku dozvedel od matky poškodenej, ktorá sa o skutku dozvedela od jej kamarátky Pauly, pričom zo správy je zrejmé, že matka poškodenej úradu uviedla, že na poslednom stretnutí si vynútil obžalovaný s dcérou (poškodenou) intímny styk pod hrozbou, že intímne fotky maloletej, ktoré si vzájomne preposielali, zverejní.

Z časti odpovede J. K. L. X týkajúcej sa poškodenej na č.l. 241 je zrejmé, že školská dochádzka poškodenej bola viac-menej pravidelná, úroveň prípravy na vyučovanie priemerná až slabá, správanie vnorme, komunikácia s rodičmi priemerná, cez telefón, vymeškané hodiny má ospravedlnené.

Zo správy ÚPSVaR zo 14.6.2021 na č.l. 244-245 vyplýva, že spisová dokumentácia rodiny je vedená na úrade od roku 2003 z dôvodu rozvodu manželstva a úpravy rodičovských práv a povinností voči maloletému dieťaťu, pričom t.č. neboli v rodine vykonávané žiadne opatrenia. Šetrením úradu bolo zistené, že rodina má primerané podmienky na výchovu mladistvého obžalovaného, ktorý doposiaľ nebol vedený v evidencii detí v starostlivosti sociálneho kurátora.

Zo správy z ambulantnej klinickej psychológie na č.l. 247 vyplýva, že poškodená je v starostlivosti ambulancie od 5/2021 z dôvodu pretrvávajúcich úzkostných a depresívnych stavov v dôsledku traumatickej udalosti (znásilnenie 7/2020).

Z lekárskej správy na č.l. 269 je zrejmé, že dňa 10.12.2021 došlo k prvému vyšetreniu na pedopsychiatrickej ambulancii u poškodenej v sprievode jej matky.

Zo správy školy na č.l. 383 vyplýva, že obžalovaný počas školského roka vymeškal minimum vyučovacích hodín a všetky sú ospravedlnené. Patrí medzi priemerných žiakov. Počas vyučovania nenarušuje disciplínu, v kolektívne má užší okruh kamarátov, s ostatnými spolužiakmi vychádza nekonfliktne. K pedagógom sa správa slušne.

Zo správy z ambulancie na č.l. 397 vyplýva, že v prípade poškodenej sa jedná o adolescentnú osobnosť vo vývine so sklonom k introverzii, opatrnú v kontakte, neistú, senzitívnu, v afektívite prítomná úzkostná symptomatológia v kolísavej intenzite, v súvislosti s traumatickou situáciou, prebiehajúcim policajným vyšetrovaním a ďalšou bežnou záťažou a zvýšenými nárokmi na adaptáciu. Je zaradená do pravidelnej psychologической starostlivosti. Aktuálne je stav stabilizovaný.

Na č.l. 223 sa nachádza fotodokumentácia predložená poškodenou zobrazujúca spodné prádlo, sieťované pančuchy a zakrvavená dámska hygienická vložka.

Na č.l. 470 sa nachádza fotodokumentácia predložená obžalovaným zachytávajúca miesto činu, ku ktorej sa obžalovaný vyjadril tak, že v čase skutku nebolo plexisklo.

Po takto vykonanom dokazovaní, podľa názoru prvostupňového súdu, v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie a vyhodnotení dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., prvostupňový súd dospel k záveru o vine obžalovaného vo vzťahu ku skutku zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný uviedol, že sa necíti byť vinný z trestného činu a pri svojom výsluchu uviedol svoju vlastnú verziu spočívajúcu v tom, že sa trikrát stretol s poškodenou, „vymenili si instagramy“, na základe čoho potom aj komunikovali elektronickou formou. Obžalovaný uviedol, že sám poslal ako prvý fotografiu so svojim penisom poškodenej a naliehal na ňu, aby mu aj ona poslala obdobné fotografie, čo napokon aj urobila. Obžalovaný však rozhodne poprel, aby akýmkoľvek spôsobom vydieral poškodenú, teda poprel, aby využil skutočnosť, že mal v držbe fotografie s vyobrazením jej nahého tela, vrátane intímnych častí a pohrozil ich zverejnením na sociálnych sieťach v prípade, že s ním nebude mať pohlavný styk. Opačne vypovedala poškodená maloletá I. D., ktorá uviedla, že obžalovaný jej povedal, že ak s ním nebude mať sex, tak zverejní fotografie s vyobrazením jej nahého tela a bude to vidieť celá jej rodina. Ohľadne uvedenej podstatnej skutočnosti, teda stoja proti sebe tvrdenia obžalovaného na jednej strane a poškodenej na druhej strane. Kým zo záverov znaleckého posudku z odboru Psychológia v prípade obžalovaného vyplýva záver, že tento má výrazne zvýšenú premennú lži skóre, tak na druhej strane zo záverov posudku z rovnakého odboru týkajúcej sa poškodenej vyplýva, že jej pamäťové schopnosti sú primerane kvalitné, bez poruchy a sklonov ku konfabuláciám, resp., že z psychologického hľadiska je výpoveď poškodenej použiteľná. Uvedený záver znalkyňa potvrdila aj počas výsluchu poškodenej na hlavnom pojednávaní, ktorého sa osobne zúčastnila. Podstatnou skutkovou okolnosťou deja, o ktorú prvostupňový súd oprel svoje závery je, že ako obžalovaný, tak aj poškodená sa zhodli vo svojich výpovediach v tom, že ihneď po súloží, resp. orálnom sexe, obžalovaný na požiadanie poškodenej vymazal všetky čety, vrátane fotografií, či obrazového záznamu zo svojho mobilu, týkajúcich sa poškodenej. Z uvedeného možno vyvodit' jediný možný logický záver a to, že obžalovaný zneužil držbu fotografií, resp. obrazového záznamu s vyobrazením nahých častí tela poškodenej, aby dosiahol s ňou pohlavný a orálny styk pod hrozbou ich zverejnenia na sociálnych sieťach a poškodená po pohlavnom styku a orálnom sexe trvala na ich okamžitom odstránení z mobilu obžalovaného, čo takýmto spôsobom aj dosiahla. Argumentum a contrario prvostupňový súd poukázal na skutočnosť, že ak by obžalovaný nezneužil držbu uvedených fotografií, resp. obrazového záznamu, poškodená by od neho nikdy nežiadala ich vymazanie z jeho mobilného telefónu tak, ako to nežiadala predtým.

Pokiaľ ide o kvalifikovanú skutkovú podstatu zločinu vydierania podľa odseku 2 § 189 Tr. zák., ktorú prvostupňový súd vypustil, tak k tomu prvostupňový súd uviedol, že nebolo preukázané vykonaným dokazovaním, aby obžalovaný mal vedomosť o skutočnom veku poškodenej v čase skutku, teda že mala štrnásť rokov. Obžalovaný poprel uvedenú skutočnosť, resp. uviedol, že kritického dňa sa opakovane pýtal, resp. uistoval u poškodenej, koľko má rokov, a tá ho opakovane uistila, že už má pätnásť rokov, a že sa nemusí ničoho báť. Opačne vypovedala poškodená, ktorá uviedla poškodenému, že má štrnásť rokov, ale asi mu to podľa jej názoru, nevadilo. Možno pripustiť, že závery znaleckého dokazovania z odboru psychológia aj v tomto prípade možno vykladať skôr v prospech verzie poškodenej, pokiaľ ide o použiteľnosť jej výpovede z hľadiska psychologického, avšak na druhej strane je potrebné uviesť, že okolnosť spáchania trestného činu voči takejto osobe - dieťaťu, podmieňujúca pri úmyselnom trestnom čine použitie vyššej trestnej sadzby vyžaduje, aby páchatel nielen vedel, že poškodený je osobou v tomto prípade nižšieho veku dieťaťa, ale aj aby túto okolnosť subjektívne spáchal s menším odporom, slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatela spáchať trestný čin (Zbierka stanovísk NS SR a súdov SR 8/2014). K uvedenému prvostupňový súd poznamenal, že v tomto smere nebolo vykonané žiadne dokazovanie, a keďže obžalovaný poprel vedomosť o skutočnom veku poškodenej, podľa názoru prvostupňového súdu ďalšie dôkazy ani vykonané nemohli byť. Ani z okolností prípadu nemožno vyvodiť závery o vyššie uvedených skutočnostiach podmieňujúcich trestnú zodpovednosť pri tejto kvalifikovanej skutkovej podstate, teda nebolo preukázané, aby obžalovaný sa dopustil uvedeného skutku na poškodenej práve preto, že mala len štrnásť rokov, a teda, aby ľahšie dosiahol uskutočnenie svojho zámeru. S poukazom na uvedené prvostupňový súd upravil skutok tak, že vypustil údaj o tom, že obžalovaný vedel, že poškodená má len štrnásť rokov a logicky ho doplnil o údaj o tom, že na poškodenej vykonal súlož a orálny sex tak, aby zodpovedal zásade zachovania totožnosti skutku.

Obžalovaný svojím konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. po stránke objektívnej v tom, že iného hrozbou inej ťažkej ujmy, zverejnenia intímnych fotografií a obrazového záznamu, nútil k pohlavnému a orálnemu styku a po stránke subjektívnej sa obžalovaný dopustil konania v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., pretože chcel takýmto spôsobom dosiahnuť pohlavný a orálny styk s poškodenou, čo ale znamená, že chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom konkrétne slobodu rozhodovania človeka pri výbere sexuálneho partnera.

Prvostupňový súd obžalovanému ml. A. B. uložil podľa 189 ods. 1 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2, ods. 3 a § 36 písm. j) a § 117 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, teda na dolnej hranici zákonom zníženej trestnej sadzby, ktorého výkon odložil v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov, pretože mal za to, že takto uložený trest pokiaľ ide o druh a jeho výšku najlepšie zabezpečí splnenie účelu trestu, ktorým je v danom prípade viesť obžalovaného k tomu, aby viedol v budúcnosti riadny život a výchovne vplýval aj na ostatných členov spoločnosti.

Prvostupňový súd v prípade obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., pretože viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, priťažujúce okolnosti nezistil žiadne.

Takto uložený trest podľa názoru prvostupňového súdu zodpovedá všetkým okolnostiam prípadu i osobe páchatela, je primeraný a schopný splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Zo základných zásad trestného konania, konkrétne zo zásady prezumpcie neviny upravenej v § 2 ods. 4 Tr. por. vyplýva inter alia, že obvinenému musí byť vina preukázaná; obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani skutočnosť svedčiacu v jeho prospech; teda ak obvinený niektorú okolnosť nepoprie, nemožno z toho vyvodzovať záver, že táto okolnosť zodpovedá skutočnosti; rovnako ak obvinený k svojmu tvrdeniu nepredloží dôkazy, nemožno z toho vyvodiť záver, že také tvrdenie je nepravdivé; odsudzujúci rozsudok môže byť pritom vydaný len v prípade, ak nie sú žiadne dôvodné pochybnosti o vine obvineného, a v prípade, ak vina obvineného nie je preukázaná, musí byť obvinený oslobodený spod obžaloby podľa § 285. V kontradiktórnom a spravodlivom súdnom procese pritom takéto dôkazné bremeno nepochybne spočíva na prokurátorovi. Aplikujúc uvedené prvostupňový súd dospel k záveru, že orgány činné v trestnom konaní nezabezpečili dostatok relevantných usvedčujúcich dôkazov proti obžalovanému ml. A. B..

Zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa dopustí ten, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložiu, alebo kto na takýto čin zneužije bezbrannosť, a tento čin spácha na chránenej osobe - dieťati.

Zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti iného k orálnemu styku, análnemu styku alebo k iným sexuálnym praktikám, alebo kto na taký čin zneužije jeho bezbrannosť.

Z popisu skutkového deja, ako aj právnych viet, v obžalobe vyplýva, že obžalovanému bolo kladené za vinu, že skutok vzťahujúci sa k uvedenej právnej kvalifikácii mal spáchať násilím.

Podľa § 122 ods. 7 Tr. zák. je trestný čin spáchaný násilím, ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násillie proti telesnej integrite inej osoby, alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľstou, alebo ak páchatel použil násillie proti veci iného. Z uvedených troch spôsobov spáchania trestného činu násilím je zrejmé, že v danom prípade prichádzalo do úvahy „len“ použitie fyzického násillia proti telesnej integrite inej osoby, čo je zrejmé opäť z popisu skutku, ako aj právnych viet obžaloby.

Za násillie v zmysle § 199 Tr. zák. je potrebné považovať použitie fyzickej sily zo strany páchatela za účelom prekonania alebo zamedzenia vážne mieneného odporu ženy a dosiahnutie súložie proti jej vôli. Násillie musí byť prostriedkom nátlaku na vôľu napadnutej osoby.

Z popisu skutkového deja v bode 2/ obžaloby vyplýva, že násillie malo spočívať v tom, že obžalovaný roztrhal poškodenej silonky a napriek jej aktívnemu odporu spočívajúcim v snahe odstrániť ho, chytil poškodenú, otočil ju a prehol o tyč a následne jej začal do vagíny strkať prsty, a potom aj pohlavný úd, pričom poškodená plakala a snažila sa vytrhnúť, avšak sa jej to nepodarilo, pretože obžalovaný bol silnejší, pevne ju držal za pás, kričal na ňu, nech sa upokojí a poškodená sa bála, že ju udrie do tyčí, ktoré sa v danom mieste nachádzali. Násillie pri orálnom sexe malo spočívať v tom, že nasilu poškodenej vkladal svoj pohlavný úd do jej úst, avšak poškodená opäť kládla odpor a hovorila mu, že to nechce a odtláčala ho od seba. Uvedený popis skutkového deja tak, ako je uvedený v obžalobe ale nezodpovedá popisu skutkového deja, ktorý poškodená vo svojej výpovedi uviedla na hlavnom pojednávaní, teda nezodpovedá vykonanému dokazovaniu, kde uviedla, najskôr spontánne, že jej roztrhal silonky, oprel ju, začal po nej kričať, že či je už tam, že či sa trafil. Potom na otázky, že si sadla na niečo ako chodník a vtedy jej to dal do úst (č.l. 495). Dá sa povedať, že sa bránila, on jej roztrhal silonky, ona sa ho vtedy zľakla, vtedy skočil na ňu, a tak silno ju k sebe stiahol (č.l. 500). Zozadu ju chytil, stisol, dával ho do nej, nohavičky jej odtiahol rukou, boli v takej polohe, že normálne prišiel ku nej a stisol ju zozadu. Bála sa ho, kričal po nej, začal jej rozprávať nejaké blbosti, či trafil, že už nikto nepríde, a že sú tam sami (č.l. 500). Odťahovala sa, bránila sa tak, že sa odťahovala, to sa nedalo, lebo vošiel do nej, bolelo ju to, lebo bola panna, kričala na neho, nech s tým prestane, nevie ako dlho trval ten styk, keď obžalovaný prestal, začal jej rozprávať, že už nie je panna, že tá krv znamená, že mu patrí, že on bol jej prvý (č.l. 504). Počas pohlavného styku kričal iba to, či je vo vnútri, či ho už má, že nikto nepríde a také. Obžalovaný potom, ako jej roztrhal silonky do nej vošiel pohlavným údom, ten jej vložil aj do úst tak, že prišiel ku nej, dal ho do úst a hneď vybral, voči orálnemu styku sa nijako nebránila (č.l. 505). Už z popisu skutkového deja tak, ako ho uviedla poškodená možno vyvodit' jednoznačný záver, že obžalovaný nepoužil žiadne fyzické násillie proti osobnej integrite poškodenej za účelom prekonania jej prípadného vážne mieneného odporu vykonať na nej súlož, pričom ani samotný priebeh skutku tak, ako ho popisuje poškodená nemožno uvádzať ani hodnotiť izolovane od ostatných okolností prípadu, resp. skutkového deja, ktorý mu predchádzal. Z výpovede poškodenej, ako aj obžalovaného, bez pochybností vyplynulo, že to bola poškodená, ktorá zvolila miesto, kde mali ísť vykonať pohlavný styk, a to na základe prechádzajúcej požiadavky obžalovaného, ktorý jej hrozil, že inak zverejní jej intímne fotky na sociálnej sieti, čo ale obžalovaný popieral. Z výpovede poškodenej jednoznačne vyplynulo, že miesto areálu základnej školy zvolila z dôvodu, že tam chodila do školy (č.l. 499) a bolo to také miesto, že tam nikto neni, vlastne boli aj prázdniny (č.l. 502). Z uvedeného možno vyvodit' len jediný logický záver a to, že poškodená vedela o tom, že ide vykonať súlož s poškodeným a zámerné zvolila miesto, kde predpokladala, že budú sami, resp., že nebudú nikým vyrušení, i keď tak konala len z dôvodu, aby vyhovela vydieračskej požiadavke obžalovaného. Alternatíva prípadného použitia fyzického násillia bola teda nereálna a nepotrebná, nakoľko obžalovaný dosiahol súhlas poškodenej s vykonaním súložie dopredu hrozbou inej ujmy a to hrozbou zverejnenia jej intímnych fotografií na sociálnych sieťach. Skutočnosť, že obžalovaný mal

poškodenej roztrhnúť silonky, následne odtrhnúť spodné prádlo, vniknúť do jej vagíny zozadu, a pritom ju pritlačiť o zábradlie, držať ju zozadu a hovoriť pri tom (kričať blbosti podľa poškodenej), či je už tam, že či sa trafil, že už nikto nepríde, a že sú tam sami, či je vo vnútri, či ho už má, prvostupňový súd považoval za súčasť pohlavného styku, ktorého formu zvolil obžalovaný a poškodená s tým konkludentne súhlasila. Skutočnosť, že poškodená pri styku pociťovala bolesť a krvácala, podľa názoru prvostupňového súdu bol normálny priebeh, resp. následok jej prvotného pohlavného styku, navyše umocnený aj miestom, spôsobom a ostatnými okolnosťami jeho uskutočnenia najmä tých, ktoré mu predchádzali. Ide pritom o notoricky známu skutočnosť, ktorú nie je potrebné ani ďalej dokazovať. Ani skutočnosť, že poškodená pociťovala pri tomto styku subjektívne bolesť nebolo možné v žiadnom prípade považovať za použitie násilia, pretože obžalovaný podľa vlastnej výpovede, ako aj výpovede poškodenej, následne, aj keď nie je zrejmé, po akej dlhej dobe, so súložou prestal, pričom nedošlo u neho k vyvrcholeniu, teda v podstate rešpektoval jej vôľu. Prvostupňový súd pripomenul, že poškodená mohla dosiahnuť ukončenie súložie, keďže s jej začatím evidentne súhlasila, resp. bola donútená hrozbou zverejnenia intímnych fotografií obžalovaným, nezávisle od vôle obžalovaného aj sama tým, že by jednoducho vytiahla jeho pohlavný úd z vagíny, či už svojou rukou, ktoré mala evidentne voľné, alebo rovnaký výsledok by dosiahla pohybom tela. Pokiaľ ide o následne vykonávaný orálny styk, aj z výpovede samotnej poškodenej na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že sa nijako nebránila, že len prišiel ku nej, dal jej ho do úst a hneď vybral (č.l. 505). Sám obžalovaný uvedenú skutočnosť potvrdzuje s tým, že mal pocit, ako keby mu poškodená pohlavný úd hrýzla a bolo to pre neho bolestivé (č.l. 444). Uvedený popis skutkového deja vylučuje akékoľvek použitie násilia. Podľa výpovede obžalovaného sa navyše v areáli školy mali nachádzať tínedžeri, ktorí hrali basketbal, čo by podľa názoru prvostupňového súdu logicky pravdepodobnosť použitia násilia minimalizovalo. Je na škodu veci v tomto kontexte, že orgány činné v trestnom konaní neurobili obhliadku miesta činu a príslušného okolia, jednak z dôvodu previerky výpovede obžalovaného, ale aj z dôvodu situačného prehľadu miesta činu. Nezanedbateľným faktorom zostáva aj čas (najmenej tri mesiace vid' č.l. 506), kedy poškodená oznámila skutok, ktorý sama popísala tak, že jej to robil ten chlapec, čo sa stretli tam, že ju chytil, a k tomu prinútil, najskôr svojej priateľke, a tá neskôr (v januári č.l. 506), na podnet poškodenej, jej rodičom, a tí polícii. Uvedená časová súvislosť podľa názoru prvostupňového súdu tiež zoslabila verziu použitia násilia.

Absencia použitia násilia vylučuje naplnenie znakov skutkovej podstaty žalovaných trestných činov v bode 2/ obžaloby po stránke objektívnej.

Vzhľadom na uvedené prvostupňový súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice I.

Odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu považuje za zákonné a spravodlivé, riadne odôvodnené a presvedčivé. Prvostupňový súd hodnotil všetky vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach logicky.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j., že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu.

Keďže rozsudok súdu prvého stupňa je úplný a presvedčivý a odvolací súd sa s ním plne stotožnil, nepovažoval za potrebné sám tieto dôvody dopĺňať, preto odvolanie prokurátora a obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Prvostupňový súd nerozhodoval o prípadnej náhrade škody, pretože poškodená, ani jej zákonní zástupcovia, žiaden takýto nárok v priebehu celého trestného konania nevzniesli a len zákonný zástupca poškodenej - otec po vynesení rozhodnutia, na otázku samosudcu, či podáva odvolanie voči takémuto chýbajúcemu výroku uviedol, že podáva. Na verejnom zasadnutí zákonní zástupcovia maloletej poškodenej I. D. upresnili, že im škoda nevznikla, prevzali informácie o obetiach trestných činov podľa zákona č. 274/2017 Z.z. a prípadne budú podľa toho postupovať. Keďže poškodení rodičia maloletej I. D. riadne a včas neuplatnili nárok na náhradu škody do skončenia vyšetrovania, o takomto nároku ani prvostupňový súd nerozhodoval. Odvolanie čo do výroku o náhrade škody poškodení - rodičia

maloletej I. D. nepodali, a preto odvolací súd o tom ani nerozhodoval. Protokolácia vyjadrenia zákonného zástupcu poškodenej po vyhlásení rozsudku je zmätočná a po upresnení poškodenými, títo prehlásili, že im škoda nevznikla a prípadne budú postupovať podľa zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.